

Ondanks de vele voordelen van deze ontwikkelingen, kennen deze infrastructuren hun eigen kwetsbare punten en bieden nieuwe kansen voor crimineel gedrag. De Commissie is bezorgd over het steeds meer voorkomen van computermisdaad, met inbegrip van de incidenten van misbruik en fraude waarnaar het geachte parlementslid verwijst. In januari 2001 publiceerde de Commissie haar eerste alomvattende beleidsverklaring inzake computermisdaad, de Mededeling „De informatiemaatschappij veiliger maken door de informatie-infrastructuur beter te beveiligen en computercriminaliteit te bestrijden (1)“.

Wat betreft het gebruik van het volledige potentieel van de nieuwe en convergerende technologieën, met inbegrip van de vraag hoe men effectief tegen misbruik kan optreden, is er sprake van een leerproces voor zowel gebruikers en dienstverleners als misdaadbestrijders. In de afgelopen jaren heeft de Commissie een aantal wetgevendende initiatieven gelanceerd die beogen de gebruikers te beschermen en de misdaadbestrijding instrumenten in handen te geven om deze nieuwe vormen van misdaad aan te pakken.

In de context van de soorten misbruik en fraude die in de vraag worden vermeld, is één van deze instrumenten Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten (2). Deze richtlijn legt verplichtingen op met betrekking tot de te verstrekken informatie, het recht tot intrekking en bepalingen tegen het frauduleus gebruik van betaalkaarten en verkoopmethoden waarbij ongevraagd goederen worden geleverd waarbij wordt gespeculeerd op de laksheid van de ontvangers, en zij verplicht de lidstaten erop toe te zien dat er doeltreffende juridische en/of administratieve middelen bestaan om tegen deze praktijken op te treden. De uiterste termijn voor de tenuitvoerlegging in de lidstaten was juni 2000.

Recenter heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een kaderbesluit van de Raad over aanvallen op informatiesystemen (3). Dit voorstel bevat bepalingen tot onderlinge aanpassing van de strafwettelijke bepalingen van de lidstaten betreffende de illegale toegang tot of het illegaal knoeien met informatiesystemen. Als deze bepalingen worden overgenomen, zou dit relevant zijn voor de situatie waarin een kwaadwillende dienstverlener op een computer software installeert zonder de toestemming van de gebruiker. Het voorstel wordt thans door de Raad en het Europees Parlement besproken.

Naast initiatieven in de Europese Unie, is er in de context van de Raad van Europa van Straatsburg in november 2001 een Conventie inzake computermisdaad overeengekomen, en deze ligt thans voor ter ondertekening en ratificatie. De Commissie heeft als waarnemer aan de onderhandelingen deelgenomen. De Conventie werd tot nu toe ondertekend door twaalf lidstaten en zal in werking treden wanneer zij door ten minste vijf ondertekende partijen is geratificeerd, waaronder ten minste drie lidstaten van de Raad van Europa. Deze Conventie bevat relevante bepalingen inzake computerfraude.

De Commissie zal verder actief blijven toezien op de ontwikkelingen met betrekking tot computermisdaad en -veiligheid en zal zo nodig aanvullende initiatieven voorstellen.

(1) COM(2000) 890 def.

(2) PB L 144 van 4.6.1997.

(3) COM(2002) 173 def.

(2003/C 52 E/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2072/02
van Doris Pack (PPE-DE) aan de Commissie

(12 juli 2002)

Betreft: Steun aan Duitse luchtvaartmaatschappijen

Is de Commissie van plan akkoord te gaan met de compenserende betalingen, resp. schadevergoedingen van 71 miljoen euro aan Duitse luchtvaartmaatschappijen (70 miljoen euro aan Lufthansa, 1 miljoen aan Deutsche BA), ook in de wetenschap dat deze beide ondernemingen werden bevoorrecht tegenover middelgrote maatschappijen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(3 september 2002)

Op 2 juli 2002 heeft de Commissie reeds een vergoedingsregeling voor Duitse luchtvaartmaatschappijen goedgekeurd om de verliezen te compenseren die het gevolg zijn van de gedeeltelijke afsluiting van het luchtruim van 11 tot 14 september 2001. De Commissie bevestigt dat de regeling voorziet in een maximumbedrag van 71 miljoen euro aan vergoeding.

Deze beschikking van de Commissie ligt in het verlengde van haar mededeling van 10 oktober 2001 over „Gevolgen voor de luchtvaart na de aanslagen in de Verenigde Staten⁽¹⁾”. In die mededeling had de Commissie beslist dat bepaalde hulp, zoals die i.v.m. de door de afsluiting van het luchtruim veroorzaakte kosten „tot herstel van schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen” (EG-Verdrag artikel 87, lid 2, onder b) in uitzonderlijke gevallen aan de luchtvaartsector kan worden verleend.

De Commissie had evenwel bepaalde objectieve voorwaarden verbonden aan de goedkeuring van noodhulpregelingen uit hoofde van dat artikel.

De Duitse regeling voldoet aan al deze voorwaarden:

- Zij voorziet enkel in vergoeding van de kosten over de 4 dagen dat door de nationale autoriteiten tot onderbreking van het vliegverkeer was besloten;
- De vergoeding wordt objectief berekend aan de hand van het tijdens deze periode geleden verlies aan inkomsten, en houdt rekening met vermeden en bijkomende kosten;
- De regeling geldt zonder onderscheid voor alle Duitse luchtvaartmaatschappijen.

⁽¹⁾ COM(2001) 574 def.

(2003/C 52 E/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2079/02
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(8 juli 2002)

Betreft: Afwijzing van de aanvraag van Rome voor financiële steun van het programma Urban-II

Tijdens de vorige fase van het programma Urban heeft de stad Rome een ernstige achterstand opgelopen bij de uitvoering van het project, waardoor de aanvankelijk toegewezen middelen zelfs zijn gekort. In de huidige fase, Urban-II, krijgt Rome helemaal geen kredieten meer van dit programma, als we mogen afgaan op de gegevens van het Italiaanse Ministerie van infrastructuur en vervoer en op de gegevens op de website van de Europese Commissie. Rome staat niet op de lijst van de 10 belangrijkste begunstigde steden op Europees niveau en ook niet op de lijst van de 20 steden die naderhand zijn opgenomen in de ranglijst Urban Italia (wet 388/2000). Rome zou op de 39ste plaats staan in de officiële ranglijst. Urban is zonder twijfel een van de best lopende projecten van de Europese Unie en vormt een waardevol programma voor de ontwikkeling van de buitenwijken van de grote steden en, in het algemeen, van de stedelijke gebieden waar milieuvuiling en sociale problemen heersen. Milaan bijvoorbeeld staat op de tweede plaats in deze ranglijst.

Kan de Commissie laten weten om welke redenen het door Rome ingediende project niet in aanmerking is gekomen voor financiële steun (bijvoorbeeld vormfouten, inhoudelijke bezwaren, te late indiening van de aanvraag, ontoereikende of onvoldoende documentatie)?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(31 juli 2002)

Naar aanleiding van de mededeling van de Commissie aan de lidstaten over de richtsnoeren voor het communautair initiatief Urban II van 28 april 2000⁽¹⁾, heeft het Ministerie van Infrastructuur en Vervoer in het Italiaanse staatsblad nr. 168 van 20 juli 2000 een uitnodiging gepubliceerd tot het indienen van voorstellen met het oog op de selectie van Italiaanse steden voor het communautaire initiatief Urban II.

Deze aankondiging bevat een correcte weergave van de subsidiecriteria als omschreven in de bovengenoemde mededeling van de Commissie en biedt daarnaast inzicht in de verdere beoordelings- en selectiecriteria die door het Italiaanse Ministerie zijn aangelegd om te komen tot een algemene ranglijst van de ontvangen aanmeldingen op basis van de merites van de voorstellen. Volgens deze uitgangspunten hebben de Italiaanse autoriteiten, conform het subsidiariteitsbeginsel, een lijst opgesteld van de ontvangen